

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 13. Petri Antiocheni Epistola Responsoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](#)

quinant, & occiduntur, postquam animas Sæculum XI.
sunt occiderunt. Accepimus a non nullis A.C. 1054.
id sancte affirmantibus, quod Baptismum
una immersione conferant, & eorum, qui
baptizantur ora sale impleant. Cum de-
berent cum Apostolo dicere: modicum fer- I. Cor. 5, 6.
mentum totam massam elevat, ipsi legunt:
totam massam corrumpit, nempe in odium Gal. 5, 9.
fermenti. Reliquias Sanctorum non co-
lunt, & aliqui ne quidem Sanctas Imag-
nes venerantur. Sanctos illos & magnos
Patres nostros Gregorium Theologum, Ba-
silium & Chrysostomum Sanctis non ad-
numerant. Alia denique faciunt multa,
quæ singula commemorare longum foret;
Et infra: quod vero omnium gravissimum
& intolerabile est, dicunt, se non buc ve-
nisse, ut docerentur, sed ut nos docerent,
& eorum dogmata amplecti persuaderent.

§. XIII.

Petri Antiocheni Epistola Respon-
soria.

Petrus Antiochenus huic Epistolæ re- ibid. p. 145.
spondens, initium dicit ab articulo c. 3.
de Diptychis, & dicit: Pudore nescio quo
paet confundor, præcipue vero tui causa,
& multo magis, si eadem ad alios Patriar-
chas scripperis, cum ea quæ gesta non sunt,
absque rerum cognitione vano rumore im-
pulsus protuleris. Quomodo enim debe-
bam ego hucusque in Sacris Diptychis Pa-
pam

Sæculum XI. pam recitare, cum eum Sancta tua Eccles.
A.C. 1054. sia non recitaverit, cuius alumnus ego
 sum, & privilegia ejusdem tam fervide
 defendo, ut nemo magis? (*) Quod vero
 in tua epistola de Vigilio Papa perperam
 dicitur, ignaviam prodit tui Chartophy-
 lacis, qui Rhetoricam quidem, sed nondum
 rerum Ecclesiasticarum, ut par est, scien-
 tiā adeptus est. Ita Petrus Antioche-
 nus crassam Michaelis Cerularii ignoran-
 tiā honestius in ejus Charthophilacio
 præfectum rejicit. Deinde ostendit, Vi-
 gilium Papam tempore Quintæ Synodi,
 atque annis centum sexaginta ante Sex-
 tam Synodum, sedente Agathone Papa
 celebratam, in vivis egisse.

*Sup. lib.
XXXIII.
§. 43.*

His Petrus subjungit: *Ego quidem
 sum testis fidus, & mecum alii multi Ec-
 clesiæ Proceres, quod tempore, beatæ me-
 moriæ, Patriarchæ Domini Joannis, Ro-
 manus Papa, & ipse Joannes nomine, Sa-
 cris Diptychis fuerit insertus. Item cum*

Conn.

(*) Hic Petrus Antiochenus ab Eminentissi-
 mo Baronio jure merito vapulat in hunc mo-
 dum: *Memorare Lector, quæ scripserit anno*
*Fleur. §. I. superiori idem Petrus ad Leonem * Romanum
Pontificem, & plane senties, ipsum esse bilinguem
in iis, quæ de Constantinopolitana Ecclesia præ-
dicat, de qua valde conquestus erat, quod ipsius
Patriarcha subjicere sibi studeret reliquos Pa-
triarchas.

*Constantinopolim quadraginta quinque Sæculum XI.
ab hinc annis me contulisse, inveni tem-* A.C. 1054.

pore, Beatæ memoriae, Patriarchæ Domini

Sergii, prædictum Papam in Sacra Mis-

sa unacum aliis Patriarchis recitari. (*)

*Quadraginta quinque annos repetendo
devenitur ad annum millesimum nonum
& Pontificatum Joannis XVIII. Tum
iterum Petrus Antiochenus: Quomodo
vero Papæ commemoratione sublata sit &
quanam de causa, ignoro; nec puto te am-*

plius bac de re solicitum esse debere. (**)

*Ceteros quoque Romanorum errores a
te enumeratos percurrimus; & alios qui-
dem duxi esse vitandos, alios facile emen-
dandos*

(*) His confirmantur dicta in Annotatione ad
Num. VII.

(**) Ita hæc reddenda fuerunt ex Fleurii ver-
bis: & je ne crois pas, que vous deviez vous
mettre plus en peine sur cet article. Sed hic bo-
nus dormitat Homerus, nam in epistola ista, ut
refertur a Cardinali Baronio ad hunc annum
p. m. 231. sic lego: *Sed de his quidem res ita
se habet, & aliud præterea nihil. De Papæ
commemoratione cupio te diligentius indagare.*
Et hic sensus Petri Antiocheni menti videtur ma-
gis consentaneus, nam si illum locum excipias,
ubi a Baronio castigatur, ubique Communioni
omnium Ecclesiarum cum Romana favet, nec
nullus conjecturæ locus est, si totus contextus
attente pensetur, etiam verba illa ex Autogra-
pho non satis accurate fuisse translata.

Sæculum XI. dandos, alios prætermittendos. Quid enim
A.C. 1054. nostra interest, quod illorum Sacerdotes
 barbam radant, & quod annulos gestent in
 Symbolum contracti cum Dei Ecclesia con-
 nubii? Nos quoque coronam in capite ge-
 stamus in venerationem S. Petri, (*) &
 Romana Ec. auro exornamur. Quod vero immundis
 clesia defen- vescantur, monachi carnes comedant, &
 ditur.

nidorem suillum, invenies etiam hujusmo-
 di res, si diligenter inquiras, a non nul-
 lis nostrorum fieri. Nulla enim Creatu-
 ra Dei est reprobanda, si cum gratiarum
 actione sumatur. Dicit etiam Petrus;
 modico lardo legumina condire, ubi bo-
 num oleum deficit, a Patribus fuisse per-
 missum, & affert testimonium S. Basili, non esse sub prætextu abstinentiæ carnes
 non facile parabiles exquirendas. Ad-
 ducit etiam exemplum S. Pacomii, alen-
 tis sues, quorum carnem hospitibus ad
 se divertentibus apponebat, pedes vero
 & viscera ægrotantibus monachis in re-
 focillationem præbebat.

¶ 13. Sed malorum pessimum, inquit, est ad-
 ditio in Symbolo. Fusius deinde hunc
 Articulum pertractat, cumque errorem
 ana-

(*) In ipsa epistola Petrus addidit: Principis
 Apostolorum, super quem Dei Ecclesia est su-
 perædificata. Testimonium in medio Sæculi XI.
 ab Ecclesia Orientali insigne & invictum contre
 nostri temporis Novatores!

anathemate dignum judicat. Alteram Sæculum XI.
 Additionem : *Solus Sanctus, solus Dominus Iesu Christus, & reliqua, quæ a Latinis inventa dicebantur, & ea esse videntur, quæ in fine Cantus: Gloria in Excelsis, subjungimus, dissimulari posse existimat.* Ad bonam eorum intentionem, inquit, respiciendum est, & ad pacem, fraternalmque Charitatem, quando fides nullum patitur detrimentum. Fratres enim nostri isti sunt, licet sæpe contingat, illos vel rusticitate vel ignorantia a recto recedere. Nec oportet nos adeo exactam rerum diligentiam quærere inter barbaras Gentes, ac inter nos, qui circa literas versamur. Magnum erit, si apud illos sine errore Sancta Trinitas prædicetur, & Incarnationis Mysterium juxta nostram sententiam confiteantur.

Nihilominus minime approbamus, quod Occidentales Presbyteris legitimas uxores habentibus prohibeant Sacra tractare, nec quod eodem tempore a carnibus & lactariis initio Quadragesimæ abstineant. Quod pertinet ad quæstionem de Azymis, Petri Antiocheni in epistola mea ad Episcopum Venetocheni Episcopum data satis discussi, nec mos iste ullus tanta ratione, quam veteri consuetudine defendi potest. Quod vero suffocata ipsi comedant, & duæ sorores duobus fratribus commisceantur, puto hæc fieri absque Papæ aliorumve Episcoporum licentia. Sunt

Hist. Eccles. Tom. XIV. Rr deli-

Sæculum XI. delicta privatorum, qualia etiam nobis in
A.C. 1054. sciis in Imperio Romano committuntur.

Invenies siquidem etiam Constantinopoli,
qui sanguinem suillum comedunt, quin &
præ foribus tabernarum suilli sanguinis
farta venalia prostant. Abusus inter nos
vigentes negligimus, dum aliorum errata
curiose indagamus.

Optime ages, si additionem ad Symbolum
constanter damnes, & matrimonium
Presbyterorum defendas; alia vero, quo-
rum forsan major pars conficta est, vil-
pendi possunt. Cavendum enim omnino,
ne calumniis faciles aures commodemus.
Papæ ergo tibi scribendum erit, postquam
aliquis fuerit electus. Forte vera esse,
quaæ monetur, confitebitur, forte omnia
negando objecta diluet. Quomodo enim
illud fidem mereatur, Reliquias non colia
Romanis, qui corpora SS. Apostolorum
Petri & Pauli possidere summae Gloriæ du-
cunt? & quomodo cadat in eos suspicio,
quod imagines non venerentur, postquam
Hadrianus Papa, qui Synodo Septimæ præ-
fuit, Iconoclastas anathemate percussit? (*)
Habetis Constantinopoli imagines Roma-
allatas, Prototypo simillimas, & hic pe-
regrinos Francos Ecclesias nostras in-
trantes & sanctas imagines omnis ge-
neris

(*) Testimonium insigne Ecclesiæ Orientalis
contra Protestantes.

neris veneratione prosequentes conspici- Sæculum XI.
mus. A.C. 1054.

*Quam ob rem obtestor te, pedibus tuis
in spiritu prostratus, ut non nihil relaxes
& indulges, ne cum collapsa erigere stu-
des, majoris ruinæ occasio fias. Mature
pensa, ex longo dissidio Ecclesiæ nostræ &
Magnæ illius Sedis Apostolicæ omnis gene-
ris calamitates effluxisse. Vacillant Re-
gna, Civitates & totæ provinciæ turban-
tur, prospera fortuna longe ab exercitibus
nostris abest. Ut candide, quod sentio, pro-
feram, si Romani additionem in Symbolo
rejicerent, nihil amplius peterem, atque
ipsam quæstionem de Azymis tanquam rem
levem omitterem. Rogo te Beate Pater,
in meam concede sententiam, ne si petamus
nimium, omnia perdamus. (*) Et infe-
rius: Epistolæ tuæ ad Patriarchas Ale-
xandrinum & Ierosolymitanum datæ eis
missæ fuerunt. Ego vero tibi exemplar
descriptum epistolæ a Papa defuncto ad me
datæ misi. Latine scriptum est, quia ne-
minem habui, qui epistolam apte in Græ-
cum verteret. Unde eam Francum, qui
eandem attulit, & literas Latinas didicit,*

Rr 2   descri-

(*) Piissimus & prudentissimus vir erat Pe-
trus, in solo articulo de processione Spiritus San-
cti docendus, cui si obsecutus fuisset stolidissi-
mus Cerularius, schisma, maximum malum, de-
vitasset.

Sæculum XI. describere jussi. Tu eam a fido homine in
 A.C. 1054. Græcum transferri cura. Oro Deum pacis, ut tibi Spiritum lenitatis & indulgentiae infundat.

§. XIV.

Michaelis Rescriptum.

ap. Cotel. to. 2. p. 162. c. 3. Michael Cerularius respondit, data se-
 cunda ad Petrum Antiochenum epistola, in qua, postquam repetiit, Papæ Legatos esse Sycophantas cum epistolis supposititiis ab Argyro missos, dicit: *Factabant, ad nos corripiendos, non vero ad suos convertendos, se venisse. Ego vero eorum conspectum & alloquium effugi, non ignarus, insuperabilem esse eorum in peccato obstinationem. Credidi etiam, rem malam me facturum, & receptæ regula adversam, si de ejusmodi causis cum Papa Legatis, te ceterisque Patriarchis insciis, agerem. Sed homines audacissimi super Altare Magnæ Ecclesiæ non sunt veriti Libellum injicere, quo toti Ecclesiæ Orthodoxæ, quod opinionem de Spiritu Sancto a Patre Filioque procedente & reliquos eorum errores non recipiat, anatema dicunt.*

Nihil salubrius fuisset, quam impiam Chartam igni tradere; sed factum non est, quia canætis videntibus Altari imposta fuerat. Nec etiam pœnas a viris impudentissime nobis insultantibus exigendas esse